

цѣломъ дарена не ѣ или хъбава, или каква по-
грѣшка сторѣ; защо да а напѣстѣшь; я той
не рачи да изавѣ причината (сѣвѣпатъ) за-
ради да не а засрами, ами повелѣ та мѣ
донѣсоха вѣтѣшатъ, ачи имъ рече: тойзи вѣ-
тѣшъ има ли нѣгдакъ зѣаркано; и ни ѣ ли
хъбава; но кой знаѣ гдѣ ми стѣска:

Ѣ С Т Ъ С Т В Е Н Н А І К О Н А .

Припѣраха сѣ единъ пѣтъ зѣвѣзъ и Парасъ,
кой ѣ по искѣсенъ зѣграфъ. Тогази зѣвѣзъ
исписѣ единъ грѣздъ толкози добрѣ шото
дохождаха пѣчетата на ѡколо да го калвѣтъ.
Я Парасъ принѣси ѣднѣ икона зѣвѣта сѣ ѣднѣ
тѣнко вѣло толкози докарано, шото сѣкаше
человѣкъ чи ѣ истенско. Тогази зѣвѣзъ катѣ
сѣ голѣмѣкаше иѣще чи и зѣлѣга пѣчетата сѣ
иконата си пристѣпи при Параса и мѣ рече да
издѣгни вѣлото да вѣди иконата мѣ. Парасъ
го погѣдна и сѣ позасмѣ, а зѣвѣзъ познѣ
чи сѣ прѣласти и начѣна да сѣ червѣи ѡт
срамъ и рече: азъ вѣра и зѣлѣгахъ пѣчетата,
а ты днѣсь и зѣлѣга мѣне зѣграфа. Сѣпнѣ пакъ
зѣвѣзъ